

Vanuit Madagaskar

Mattheüs 5:16

Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

25 Mei kregen we de sleutel van onze tijdelijke huurwoning, 24 juni zijn we verhuisd. Het was een intensieve

Vacature onderwijsvrijwilliger

periode. Wouter was vaak een week lang in Vangindrano om alles daar voor te bereiden en Sanne moest alles klaarmaken om te kunnen verhuizen.

We zullen wonen op de bovenverdieping van van dit huurhuis tot we in ons huis kunnen wat nu gebouwd wordt. Op het moment van schrijven wonen we een week in het huurhuis. Het is niet groot, maar voor een korte periode te doen. Er is bijvoorbeeld geen stromend water en van 03.00 tot 09.00u en 12.00 tot 14.00u is er geen elektrische tijd. We hebben één slaapkamer. We zijn wel heel blij om weer een vorm van huis te hebben. Het huiselijke, dat misten we echt wel. We kunnen nu 'gewoon' in de kamer zitten zonder dat er ongedierte rondom ons heen rent. Het lijkt misschien iets kleins, maar het doet ons erg goed om weer samen in een woonkamer te kunnen zitten. We lagen voorheen vaak om 19.30u al in onze 'veilige' klamboe. De eerste dagen hadden we nog geen gasfles en moest er gekookt worden op een kolenpotje. Dit duurde heel erg lang en er kon maar één pan tegelijk op. Ook het afwaswater moest hierop opgewarmd worden, dit duurde gerust een half uur.

We hebben een kleine hectare land gekocht. De bulldozer is een aantal keer geweest om het land vlak te maken. Hoewel er nog veel vragen zijn hoe alles zal gaan, mogen we het ook uit handen geven. We hebben er rust over.

Invindels is er ook begonnen met de bouw van onze nieuwe projectwoning op het gekochte stuk land . Er is begonnen aan een omheining wat nodig is voor onze veiligheid. Binnen deze muren zal ons privé huis worden gebouwd. De planning is dat daarna iets gebouwd gaat worden waar we de kinderbijbelclub kunnen gaan houden. We zullen hiervoor opnieuw moeten beginnen uiteraard. Helaas is het een feit dat in Vangindrano maar

Voel jij je geroepen tot de ondersteuning van het werk van evangelisatie en hulpverlening onder kinderen? Heb je een hart voor kinderen en vind je het leuk om kennis over te dragen en in een andere cultuur te leven? Dan is deze vrijwilligerfunctie iets voor jou! Kimon is op zoek naar een

Onderwijsvrijwilliger Madagaskar (m/v)

In september 2022 zijn Wouter en Sanne van Holst samen met hun kinderen Anna (2014), Nathan (2015) en Daniël (2020) vertrokken naar Madagaskar. Daar zijn zij gestart met het project 'Hosanna'. Daarbij richten ze zich op kinderevangelisatie en hulp aan kinderen in nood.

Wat ga je doen?

Als onderwijsvrijwilliger geef jij voor een periode van minimaal een jaar basisonderwijs aan Anna (groep 5) en Nathan (groep 3). 's Morgens begin je met een Bijbelles. Naast reguliere lessen geef je ook praktijklessen door bijvoorbeeld met de kinderen in de moestuin aan de slag te gaan of spelenderwijs te leren. Verder zou het fijn als je wilt helpen bij de kinderbijbel-club die op zaterdagochtend wordt gegeven aan buurtkinderen.

Wat kun je van ons verwachten?

- Hulp en begeleiding door Kimon-Nederland voor en tijdens je uitzending;
- Een periode intensief optrekken met twee lieve, zorgzame kinderen; de één spontaan en energiek, de ander rustig en leergierig;
- Een eigen woonruimte in het gebouw;
- Een unieke kans om werkzaam te zijn in Madagaskar;
- Een aantal middagen, de avonden, de zaterdagmiddag en de zondag ben je vrij;
- De mogelijkheid te helpen bij de kinderbijbel-club op zaterdagochtend.

Functie-eisen

- Je hebt een levende relatie met God en Gods Woord is leidend in jouw leven;
- Je hebt een afgeronde MBO of HBO opleiding in de richting onderwijs en/of pedagogiek;
- Je hebt ervaring met kinderkwerk;
- Je hebt inlevingsvermogen en geduld;
- Je beschikt over een grote mate van zelfstandigheid in zowel werk als privé;
- Je bent bereid om met een werkgroep aan de funding van je uitzending te werken;
- Je hebt (een beetje) kennis van de Franse taal;
- Het is een pré als je een keyboard of ander instrument kunt bespelen en eventueel ook muziekjes kunt geven aan Anna en Nathan;
- Het is erg handig als je auto kunt rijden i.v.m. lange afstanden;

- Je bent bereid om te leven onder primitieve omstandigheden.

Meer weten/soliciteren? Neem voor meer info contact op met Wouter en Sanne van Holst (wouter-holst@hotmail.com) of bel naar Kimon (085 0407610). Je sollicitatie kun je sturen naar info@kimon.nl.

Meer informatie over het project vindt je op kimon.nl/campaigns/familie-van-holst.

Nogmaals de vacature voor een onderwijsvrijwilliger onder uw aandacht. Deze is helaas nog niet vervuld. Voelt u vrij de vacature te delen. De vacature kan gedownload worden via de website van Kimon, klik hiervoor op de vacature.

Sponsorloop

Doe je ook mee? D.V. vrijdag 14 juli willen we weer met elkaar zoveel mogelijk rondjes rennen voor het goede doel. De sponsorloop wordt gehouden op het Markeloseveldje, Lijsterbeslaan in Rijssen, van 11: 30 uur – 13: 30 uur.

Er zijn broodjes hamburger, broodjes knakworst, puddingbroodjes en ijsjes te koop tijdens de loop. Ook zorgen we

een handje vol kinderen naar school gaat. Hoe onze kinderbijbelclub hier vorm zal gaan krijgen zijn we nog over aan het nadenken. Misschien in combinatie met het geven van wat onderwijs?

Er is een stel dat ons hier al goed helpt en ons heel graag wil ondersteunen in het project. Hij (Willy) werkt met babyvoeding en gaat vaak naar Midongy om daar te helpen. Midongy is ontzettend arm en haast onbereikbaar met de auto. Auto's die terug komen van daar, missen heel wat onderdelen die door de enorm slechte wegen verloren zijn gegaan of beschadigd. Zijn vriendin (Mariah) werkt op een school, ze zijn nu allebei Engels aan het leren. Willy en Mariah hebben allebei medische kennis, hij heeft gestudeerd en het werk wat hij doet is vergelijkbaar met een co-assistent, zij kan in de apotheek werken. Voor de toekomst hopen we een groter huis te kunnen bouwen waar kinderen in nood opgevangen kunnen gaan worden onder begeleiding van personeel.

We hadden niet kunnen denken dat we binnen een jaar Amporoforo alweer moesten verlaten. Waar we dachten een kindershuis te zullen gaan openen. We mogen nu zien, dat dit gebouw er was om ons hier in Madagaskar te krijgen. Als we terug kijken zien we moeilijke momenten, we zijn veel ziek geweest, de zoektocht in wat te moeten doen, ongedierte dat ons zo heel erg plaagde. Maar ook veel bijzondere momenten, waar in Parijs bij de overstap de deuren echt letterlijk geopend werden voor ons om het vliegtuig te kunnen halen. Daniëlla die op ons pad gebracht werd, ze heeft ons heel erg veel geholpen met veel verschillende dingen. De kinderclub dat zo goed bezocht mocht worden. Bezoek aan de valleien, dat ons hart raakte. Mirjam die ons bij stond en les gaf aan Anna en Nathan. Maar ook de kinderbijbelclub die daar gegeven mocht

ervoor dat er voldoende te drinken is.

Van harte welkom! Ook wanneer je als belangstellende enkel wil komen eten.

Je kunt je ook opgeven via het mailadres: hometeamhosanna@gmail.com.

Hosanna
KONINKRIJK MADAGASKAR

Kinderen van alle scholen mogen meedoen!

Loop je ook mee?

SPONSORLOOP

DV VRIJDAG 14 JULI

Locatie: Markeloseveldje - Lijsterbeslaan

van 11.30 - 13.30 uur

Degene met de hoogste opbrengst wint een prijs!

OPBRENGST VOOR HOSANNA MADAGASKAR

Haal een aanmeldformulier op bij één van onderstaande adressen. Zoek je eigen sponsors. Lever het geld in tijdens de sponsorloop, of vóór 21 juli bij:

Iedereen mag komen kijken!
Er is genoeg te drinken.
En er zijn broodjes hamburger, puddingbroodjes en ijsjes te koop!

Zeven: pegganweg 4b
Koninginneweg 15
Jacob Ruysdaelstraat 3

Ziekte Daniël

Begin april moest Daniël opgenomen worden in een ziekenhuis in de hoofdstad. Hij had een heel heftige huiduitslag op zijn benen en armen. Hij dronk en at bijna niet meer, kreeg koorts en had geen plasluiers meer. We hadden die week juist bericht gehad van Helimission dat ze op Goede Vrijdag over ons heen zouden vliegen. We namen contact met hen op en ze hadden nog plek voor drie personen. Sanne vloog met Daniël naar de Hoofdstad en Mirjam ging ter ondersteuning mee. Wouter reed met Anna en Nathan naar de hoofdstad en arriveerde die zaterdagavond. Eerst twijfelde Sanne, of ze er goed aan deed om met Helimission mee te gaan

worden.

Zijn wegen zijn bijzonder en hoger dan onze wegen.

Op de [Facebook](#) van Hosanna Madagaskar is tussendoor meer te lezen en te zien.

Ons tijdelijke huis, we wonen op de bovenverdieping

omdat ze nog een tussenstop hadden van drie uur, ze hadden nog een programma met een vrouw van hoge positie. Sanne dacht, ergens in de bush te zitten met zo'n ziek kind, of de autorit van een paar dagen. Uiteindelijk kozen we dus toch voor de helicoptervlucht. Vlak voordat we de heli copter instapten kreeg Sanne een appje van iemand die in het ziekenhuis werkt: misschien nog goed om te weten voor je, zojuist is er een kinderarts geariveerd om hier voor een maand te werken, ze wacht op je! (Een kinderarts is hier niet standaard). Dat was heel fijn om te horen! Toen we uitstapten bij de tussenstop kwam de vrouw uit hoge rang (deputee) naar Sanne. Ach, jullie hebben rust nodig. Je bent welkom in mijn huis. Mijn chauffeur zal je brengen en straks hier weer heen brengen. Je zal een eigen kamer krijgen. Na wat om ons heen gekeken te hebben namen we dit aanbod aan, er waren ontzettend veel mensen op de plek van aankomst, rust gingen we op deze plek niet krijgen. De chauffeur bracht ons in een luxe auto naar haar huis. Op de bovenverdieping kregen we een slaapkamer toegewezen en we konden ook gebruik maken van de badkamer. Ze waren heel gastvrij. Er werd eten en drinken gebracht en we konden zo fijn op het bed wachten in plaats van in de mensenmassa. Zo mochten we ervaren dat, ondanks de zorgen, God toch echt wel heel goed voor ons zorgde. Aan het eind van de middag kwamen we bij het ziekenhuis aan. De Zwitsere kinderarts stond al klaar, met wat Malagasy dokters (in opleiding). Daniël werd twee nachten opgenomen. Door de antibiotica werd hij eerst zieker, zijn lichaam moest hard vechten. De verpleegkundigen waren erg lief voor hem. Hij kreeg via het infuus zijn antibiotica, drie keer per dag zalf voor op de uitslag en drie keer per dag vijftien minuten doekjes in thee gedompeld op de hardnekkige korsten. Het was een erg intensieve verzorging maar Daniël hielp goed mee. In de nachten kwam elk half

uur de verpleegkundige om Daniël te controleren. Doordat het eerder dan verwacht alweer veel beter mocht gaan met Daniël mocht hij twee dagen later al mee naar het appartement waar we verbleven. Dat was erg fijn. We konden deze behandeling voortzetten in ons appartement en we moesten zes dagen later op controle komen. Na zo'n twee weken konden we weer terug naar Amporoforo. Het was op een enkel wondje na helemaal genezen.

Helaas, dat ene enkele wondje was weer geïnfecteerd geraakt. Daniël kreeg weer de huidinfectie. We keken het een weekje aan en zagen dat het weer begon te worden zoals de vorige keer. Bulten met pus en erge uitslag. We gingen appen met de Duitse arts (eigenaar van het ziekenhuis), we moesten dagelijks foto's appen van Daniël zijn toestand naar haar. Een paar dagen later werd het besluit genomen dat we toch echt weer met Daniël moesten komen.

Dit keer ging Sanne alleen met Daniël naar de hoofdstad. Ze konden met de MAF meevliegen. De arts zei, als je twee dagen later was geweest was het weer zo ernstig als de vorige keer geweest.

Daniël kreeg een dubbele dosis aan behandeling. Dat was wel pittig voor hem. We probeerden een andere zalf en die liet na twee dagen verbetering op de huid zien! En dat zette door. Op 11 mei was er weer controle, de dokter was er nog niet helemaal gerust op dat ik maandag 15 mei weer zou vertrekken. 15 Mei was de verjaardag van onze Anna. We wilden echt graag weer samen zijn. Maar de drie wondjes moesten echt eerst dicht zijn voor we groen licht zouden krijgen. Maandagochtend zouden we met de MAF een stuk richting huis kunnen vliegen waar Wouter en de kinderen ons zouden ophalen. Maar de dokter zei, ik wil je de 14e eerst weer zien en dan kunnen we beslissen of het verstandig is om te gaan of niet. Er werd veel gebeden voor Daniël. De controle die zondag was goed. Ze had

Koken op een kolenpotje

Bericht van Anna, Nathan en Daniël

Anna: 15 Mei was ik jarig! Vorig jaar was ik in Engeland jarig en nu in Madagaskar. Het was nu echt dubbel feest, want mama en Daniël kwamen na twee weken in de hoofdstad te zijn geweest weer terug. Precies op mijn verjaardag! Dat was zo fijn! Mama dacht dat wij pas in de middag zouden aankomen bij ons. Maar wij waren al bij het vliegveldje toen mama en Daniël

liever gehad dat ik nog iets langer wachtte om er zeker van te zijn dat het echt goed was. Maar Sanne mocht ervaren en voelen dat het goed was dat ze terug ging met Daniël. En het is allemaal goed blijven gaan, waar we heel dankbaar voor zijn!

Nieuwbouw kerk

Omdat de kinderclub niet meer op onze locatie zal kunnen voortgezet worden (i.v.m. de verhuizing) moesten we opzoek naar een andere locatie. De kerk wilde ons hierbij helpen. Alleen was de kerk in zo'n slechte staat, dat de kinderclub niet op een goede en veilige manier zou kunnen plaatsvinden. Het dak was overal kapot waardoor het lekte als het regende. Ook de muren waren meer gaten dan muur. Het was eigenlijk een oude vervallen boerderijschuur van hout.

Wouter maakte met de dominee in het zand de bouwtekening, waarmee een nieuwe kerk gerealiseerd wordt. De kerk wordt iets groter en er komt een 'Hosanna' kamertje waar we spullen voor de club kunnen opslaan. De bouw gaat erg goed. **Mogen wij iets vragen: is er iemand die dit project wil ondersteunen door een donatie te doen? Dan kan het dak erop gemaakt worden.**

waren geland. Toen ze uitgestapt waren, renden wij heel blij naar hen toe, maar ze konden ons nog niet zien! Toen we de bocht omkwamen achter het vliegtuigje schrokken ze allemaal, Wat komt daar op ons afgestormd dachten ze allemaal. En toen konden we elkaar eindelijk weer knuffelen! Het was echt een verrassing, dat had mama niet gedacht! Toen zijn we naar een hotel gegaan waar we gingen slapen. Want meteen terug rijden was te ver. Ik had mijn cadeautjes allemaal meegenomen en die heb ik daar uitgepakt. Het was heel fijn om weer samen te zijn. En ik kreeg leuke cadeautjes, uit Nederland ook. 's Avonds gingen we in het restaurantje eten. Ik koos een lekkere pizza, papa had stiekem kaarsjes aan de kok gegeven. En toen kwamen de obers mijn pizza met kaarsjes brengen en ze zongen ook nog happy birthday voor mij. Dat was erg leuk. Het was een hele fijne verjaardag.

Toen we nog in Amporoforo woonden heb ik met Mirjam bij de burens geloged. Dit was in een echt Afrikaans hutje. Ze vonden het heel gezellig dat wij kwamen logeren. In mijn pyjama liep ik er heen zodat ik mij daar niet hoefde om te kleden. De mensen hier doen geen pyjama aan, ze slapen in hun kleren. Er stond een tweepersoonsbed, er woonde een vrouw met twee kinderen. Mirjam en ik mochten bij de vrouw in het bed. 's Avonds brandde er een heel gezellig olielampje. De kinderen gingen op een matje op de grond. 's Morgens toen we uit bed gingen kwamen we het hele kleine kamertje in waar de kinderen sliepen, toen zagen we nog vijf buurtkinderen bij hen liggen! Allemaal onder dezelfde klamboe!

Nathan: Toen het metselen kon beginnen bij de kerkbouw, mocht ik ook meehelpen van papa. Er waren veel mannen die hielpen. Ik zat naast papa, zodat ik goed kon kijken wat ik moest doen. Het was leuk om te helpen.

Omdat we gingen verhuizen mochten we onze vrienden uitnodigen om mee te eten. Dat was heel gezellig. Ik had André en Ronaldino uitgenodigd. Dat vind ik hele aardige jongens. Ze zijn al wel 13, maar ik ben het grootst. Kinderen zijn hier vaak een heel stuk kleiner waardoor je ze jonger schat. Vaak was ik in onze zelfgemaakte hut met de jongens of we gingen met de lego spelen. Toen ze kwamen eten dacht mama dat we wel een pizza konden delen met elkaar. Maar de pizza was al op toen ik nog maar twee stukken op had. Ze aten heel erg snel. Gelukkig kregen we nog een pizza. We hebben ook foto's met elkaar gemaakt deze avond.

Wassen na een dag hard werken

Daniël: 3 Juni was mijn verjaardag! Ik was al heel lang aan het aftellen. Anna haar verjaardag was zo leuk, ik wilde nu ook graag snel jarig zijn.

Ik was op een zaterdag jarig. Toen ik wakker werd was ik heel blij. Er lagen cadeautjes en heel veel kaartjes. Mama had gevraagd wat ik aan de kindjes op de kinderclub wilde trakteren, ik koos pannenkoeken, dat was erg lekker. De kinderen zongen Happy birthday voor mij. Ik mocht vooraan staan met mijn verjaardagsmuts op. Ik vond het wel een beetje spannend. 's Middags kon ik fijn met mijn nieuwe speelgoed spelen.

Kerk Amporoforo vanuit helikopter

De voetwassing in praktijk

Platen bij het Bijbelverhaal spreekt hen heel erg aan!

Afscheid Mirjam

Vrijdag 23 juni vertrok Mirjam naar Antananarivo. Tien maanden mocht ze bij ons zijn. We zijn erg dankbaar dat ze bij ons was deze maanden. We hebben wel eens gezegd: we weten niet hoe we het allemaal hadden moeten doen als je er niet was geweest. En dat is echt zo. Ze heeft ons door veel moeilijke momenten heen geholpen en bijgestaan. Naast het les geven, ving ze ook Daniël wel eens een dag op tijdens het lesgeven omdat wij (Wouter en Sanne) dan een dag op pad moesten. Ze deed vrijwel elke avond de afwas zodat wij de kindjes samen naar bed konden brengen. Ze ging met Sanne mee ter ondersteuning naar Tana toen Daniël medische hulp nodig had. Ze maakte veel wandelingen met Anna en Nathan, iets waar de kinderen erg van genoten.

En ondanks het feit dat eigenlijk maar weinig mensen begrijpen wat je echt doormaakt, konden wij elkaar begrijpen, want je zit in het zelfde schuitje. Ook via deze weg, Mirjam Sturm, heel hartelijk bedankt voor al je hulp!

Voor het eerst kinderclub in de kerk

Container

Afgelopen maand is er een zeecontainer naar Madagaskar gegaan. Daarvoor hebben we via familie een lijst de ronde laten gaan met spullen die we nodig hebben en waar we erg blij van zouden worden. We zijn stil en verwonderd, in zo'n korte tijd zoveel gekregen. Dank jullie wel voor jullie hulp, zowel voor de spullen die we kregen, het vervoer (Wessels Transport), als het helpen inpakken en meedenken. We kijken verlangend uit!

Valleien

Wouter is met Mirjam rond Pasen met Helimission naar de valleien geweest. De helicoptervlucht liep anders dan gepland. Ze zouden bij een dorpje afgezet worden

De vacature voor onderwijsvrijwilliger staat nog steeds open, zie bovenstaande vacature. Helpt u mee met het verspreiden van de vacature en denkt u mee? Het zou heel fijn zijn als deze vacature vervuld wordt!

Florida en Lalou

Florida: Dit (verdrietige) verhaal met de foto is met toestemming geplaatst. Florida is een meisje van 13 jaar. Ze is uit wraak door haar oom misbruikt. De eerste keer was al op 9 jarige leeftijd. Sanne en de taalcoach (Daniëlla) zijn met haar en ook met moeder haar in gesprek geweest. Het gesprek met Florida was heftig en heel emotioneel, ze vertelde haar verhaal. Ze is nog zo jong. We hebben haar kunnen vertellen dat het echt niet haar schuld of fout is dat dit gebeurd is. Dat dit echt de fout van hem is en dat ze er om mag huilen omdat het echt iets verdrietigs is en dat ze er altijd over mag praten als ze dat wil. Dat erover praten juist belangrijk is voor haar. Psychologische hulp bestaat hier niet.

Voor haar veiligheid werd met moeder afgesproken dat ze overdag bij ons mocht zijn zodat ze niet alleen thuis zou zijn, ze had immers net vakantie. Dit was nog in Amporoforo. Het was mooi om te zien hoe veilig ze zich voelde bij ons en weer kind

en per kano met motor verder varen naar Lavaraty, we hadden er benzine voor meegenomen. Alleen de kano was er niet en de piloten wilden ons daar niet achter laten. We zijn weer ingestapt en vlogen naar Mahaly, hier konden we een half uur zijn. Wouter heeft in die tijd het Paasevangelie verteld en samen met de mensen gebeden. Daarna zijn we naar Lavaraty gevlogen, daar konden we een lange poos zijn en heeft Mirjam het Paasevangelie verteld. We hadden ook een uitgebreid kinderprogramma. Ook hadden we de tijd om een video van Wycliff te laten zien. Hier stonden alle hoofdpunten van de Bijbel in. Het was vertaald naar een dialect dat zij begrijpen.

In de vallei Mahalay, hier hebben we ook het Evangelie mogen vertellen. Dit was ook het dorp waar de oudere man er niet genoeg van kreeg. Hij wilde meer horen. Maar we hadden geen tijd meer.

kon zijn. Fijn knutselen, spelen en eind van die week pakte ze haar naaiwerk weer op, waar ze echt goed in is.

Moeder wilde dat Florida bij een oom en tante in de hoofdstad haar vakantie zou doorbrengen om zo alles zo gauw mogelijk weer te kunnen vergeten.

In een persoonlijk gesprek met Florida gaf ze aan daar helemaal niet naartoe te willen. Toen hebben wij als optie aangeboden dat ze ook mag kiezen om haar vakantie bij ons in Vangindrano door te brengen en wanneer we op zaterdagen in Amporoforo zijn, ze even haar thuis kan bezoeken. Ze reageerde meteen heel blij en de ouders gaven toestemming.

Na een week in Vangindrano gewoond te hebben kwam dus Florida bij ons in het kleine huisje. Ze is een lieve meid. We zijn ook dankbaar dat ze niet zwanger is geworden. Bidden en danken jullie mee voor Florida? Het is mooi om er te kunnen zijn voor zulke kwetsbare kinderen/tieners. Maar tegelijk zo schrijnend.

Florida is dus het eerste kind dat (tijdelijk) aan ons toevertrouwd werd hier in Madagaskar en we mochten haar liefdevol opnemen in ons gezin en geven wat ze nodig heeft. Zo gaf de Heere ons, ondanks de intensieve periode van verhuizen er de kracht, wijsheid, geduld en liefde voor.

Paasverhaal in Lavaraty

Ze wonen hier in hutjes, waar je echt in moet kruipen zo klein.

Picknick bij de zee

Met Pasen is het gebruikelijk dat de mensen een picknick houden met elkaar. Maar voor veel kinderen is dit niet haalbaar. De mensen die ons helpen met de kinderclub gaven het idee om met de

Lalou: Een moeder kwam bij ons om te vertellen dat haar dochter erg ziek was. In maart was een andere dochter van haar overleden. Lalou kon alleen nog maar kreunen. Na kort overleg met Daniëlla is besloten haar naar het ziekenhuis Farafanga te brengen. Lalou was niet in staat om te lopen, ze werd gedragen door haar vader. In het ziekenhuis kreeg ze onderzoeken en testen. Ze had Malaria en drepanositos en nog een positieve test van iets. Ze kreeg veel medicijnen en een infuus. Wouter bezocht hen dagelijks in het ziekenhuis om te kijken of er nog wat nodig was. In totaal is ze vier dagen

grote kinderen een picknick naar de zee te organiseren. Dit hebben we gedaan. Met twee taxibusjes reden we er naar toe. Het was een erg gezellige dag voor de kinderen. Ze konden voetballen, volleyballen en een vlieger maken. Je kon ook gezellig in onze zelf gemaakte partytent in de schaduw zitten en zoekboeken bekijken. Ook was er een moment om even met de voeten in de zee te gaan. Wat genieten was dat en voor verreweg de meeste kinderen hun eerste ervaring met de zee! Überhaupt het zitten in het taxibusje was voor velen al de eerste keer. Het was net een schoolreisje! Voor we weer terug gingen hebben we eerst gegeten. Een soort stoofpotje, het smaakte allen erg goed.

opgenomen geweest. We hebben alle medische kosten op ons genomen.

Bid- en dankpunten

Gebedspunten

- Voor een onderwijsvrijwillig(st)er
- De bouw van ons huis
- De container die onderweg is naar Madagaskar
- Veiligheid van ons gezin hier (alcohol is een groot probleem en er is in heel Madagaskar een criminele bende, genaamd Dahalo (zie internet)
- Dat de kinderclub in Amporoforo goed mag blijven gaan

Dankpunten

- Grond die we konden kopen
- Geen ongedierte meer
- Dat we Florida mogen opvangen
- Dat we een goede werkgroep mannen mogen hebben voor de bouw van ons huis

---

Post

Vanwege de verhuizing is het oude postadres komen te vervallen. Het nieuwe postadres is:

Familie van Holst
038-6465991
Paositra Malagasy Vangaindrano
B.P: 320

